

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا
أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٥٨﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

لَا تَنْقَطِعُ الْهَجْرَةُ حَتَّى تَنْقَطِعَ التَّوْبَةُ

وَلَا تَنْقَطِعُ التَّوْبَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا

HİCRÎ TAKVİM

Aziz Müslümanlar!

Geride bıraktığımız Çarşamba akşamı, hicrî yeni bir yıla girerek 1447 yılına girdik. Bugün hicrî takvimin ilk ayı olan Muharrem ayının ikinci gününü yaşıyoruz. Hicrî takvimin sayılmasına neden olan olay, bundan 1447 yıl önce yaşanmış olan hicret hadisesidir. Hicret hadisesi İslâm tarihinin en önemli olaylarından biridir. İlk vahyin gelmesinden sonra Müslümanların sayısı hızla artmıştı. Ancak müşrikler Müslümanların çoğalmasından oldukça rahatsız olmuştu. Çünkü İslâm; güçlünün değil, haklı olanın yanında yer alıyordu. Mekke'lilerin alıştığı haksızlık ve ahlâksızlığa karşı çıkıyordu. Toplumda sevgi, saygı ve merhametin hakim olmasını istiyordu. Hiçbir faydası bulunmayan putlara değil, her şeyi yaratan Allah'a kulluk edilmesi gerektiğini savunuyordu. Bu durum ise Mekke'lilerin alıştığı hayatı altüst ediyordu. Bunun önüne geçmek için Mekke'liler Müslümanlara her türlü zulmü reva görüyordu. Öyle ki Müslümanların Mekke'de maruz kaldığı sıkıntılar insanın tahammül sınırlarını aşıyordu. Sırf Müslüman olduğu için işkenceye maruz kalan Peygamber aşıkları, kendilerine teklif edilen putperestlik yerine hiç tereddüt etmeden şahadet şerbetini içiyordu. Müslümanlar,

dinlerini rahatça yaşayabilecekleri bir yer arıyordu. Hz. Peygamberin işaretiyle Medine'ye yönelen Müslümanlar, küçük gruplar halinde sahip oldukları her şeyi Mekke'de bırakarak dinlerini yaşayabilecekleri uzun bir yolculuğa çıkıyordu. Dinleri uğruna göze aldıkları bu fedakârlığı yüce Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de şu şekilde övüyordu:

“Allah yolunda hicret ettikten sonra öldürülen yahut ölenlere gelince, Allah onları pek güzel bir nimetle ödüllendirecektir. Allah rızık verenlerin elbette en hayırlısıdır.”¹

Muhterem Kardeşlerim!

Yeni bir hicrî yıl, İslâm dinini yaşayabilmek için ilk Müslümanların gösterdiği fedakârlığı bize hatırlatmalıdır. Onlar imanlarını korumak ve ibadetlerini rahatça yapabilmek için sahip oldukları her şeyi terk etmeyi nasıl göze alabildiyse, biz de dinimize sahip çıkmak için fedakârlık göstermekten çekinmemeliyiz. İlk Müslümanlar İslâm dini uğruna hicret ettikten sonra nasıl güzelliklerle dolu bir şehir ve tertemiz bir hayat inşa ettiyse, hicret ederek bizler de kötülüklerden kurtulabilir ve iyiliği hayat tarzı haline getirebiliriz. Çünkü hicret sadece bir şehirden başka bir şehire gitmek değil, aynı zamanda kötülükleri terk edebilmektir. Günahlarımızdan arınıp tertemiz bir hayata kavuşabilmektir. Hicrette esas olan mesele de aslında bundan ibarettir. Nitekim Peygamber efendimiz bir hadis-i şerifte hicretin tevbeyle ilişkisini şöyle ifade etmiştir:

“Tevbe sona ermedikçe hicret de sona ermez. Güneş battığı yerden doğmadıkça da tevbe sona ermez.”²

Öyleyse hep birlikte gayret edelim ki hicrî 1447 yılı huzura, barışa ve kötülüklerin son bulmasına vesile olsun. Bizim de ilk sahabeler gibi amel defterimizde hicret sevabımız olsun. Hicretimiz hakka, adalete, merhamete ve sevgiye olsun. Bu yeni yıl ümmetin birliğine ve dirliğine vesile olsun. Hicrî yeni yılımız mübarek olsun!

¹ Hac, 22/58.

² Ebu Davud, Cihad, 2.